

Kiitos ja ylistys

Matt. 21:14-16

14. Jeesuksen luo temppeleihin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.

15. Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeitä, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppeleissä: "Hoosianna Daavidin Pojalle!", he suuttuivat

16. ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Jeesus vastasi heille: "Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?'"

Mitä kiittäminen ei ole?

Aikanaan maalimalle levisi erittäin suosittu kiitosta käsittelevät kirjat, jotka neuvoivat uskovia kiittämään Jumalaa aina ja kaikkialla ja kertoivat niistä siunauksista, joita kiittäminen tuo mukanaan. Kuitenkin kirjoista syntyi vaikutelma, joka ei vastaa sitä, mitä Raamattu opettaa Herran kiittämisestä. Ennen kuin tarkastelemme itse tekstiämme, on hyvä katsoa, mitä Raamattu muualla puhuu asiasta.

Kiittäminen ei ole keino saada etuja Jumalalta. Lähtökohtaisestihan ensin saadaan jotain ja sitten kiitetään saadusta. Jeesus kyllä lupaa: "*Kaiken, mitä tahansa anotte rukouksessa uskoen, te saatte.*" (Matt. 21:22) Tästä lupauksesta voi tehdä johtopäätöksen, että voimme jo etukäteen kiittää siitä, mitä olemme pyytäneet, vaikkei asia olisi vielä tapahtunutkaan. Tämä johtopäätös on oikea, kun se nousee uskosta. Kerrotaan, että Veikko Hursti kiitti oman poikansa pelastumisesta, vaikka tämä oli edelleen tuhlaajan tiellä alkoholin orjana. Hän kiitti aivan oikein, koska hän luotti Jumalan lupauksiin. Itse asiassa hänen poikansa tuli uskoon vasta isänsä hautajaisissa, mutta tuli kuitenkin ja jatkoi isänsä työtä.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kiitos olisi jonkinlainen keino, jolla voimme varmistaa sen, että saamme pyytämämme Jumalalta. Jos teemme siitä keinon, lankeamme magian syntiin eli yritämme saada Jumalalta jotain tätä keinoa hyväksi käyttäen. Jumala on hyvä ja rakastava ja antaa omilleen rukousvastauksia oman olemuksensa vuoksi. Hän iloitsee jokaisen uskovien rukouksesta. Mutta rukoukseen ei ole keino taivuttaa Jumalaa tekemään meidän tahtomme, vaan siinä avaudumme Jumalalle ja jätämme asiamme Herran käsiin. Kun sitten saamme rukousvastauksia, on tietenkin luonnollista kiittää niistä. Meidän on lupa kiittää myös niistä asioista, joissa Herra ei toimi toivomallamme tavalla vaan vie meitä eteenpäin oman suunnitelmansa mukaan, joka on aina paras Häneen uskovalle ja Häntä rakastavalle. (Room. 8:28)

Kiitoksen toisto ja hokeminen ei ole myöskään keino saada Pyhän Hengen lahjoja tai hengellisiä kokemuksia. Jumala antaa niitä oman hyvän tahtonsa mukaan eikä se riipu meidän kiitoksestamme vaan uskosta, joka avaa sydämensä ottamaan Herran työn vastaan. Kiitos ei ole myöskään sieluntila tai tunnetila.

Kiitos Jeesuksen rukouselämässä

Lasaruksen haudan äärellä Jeesus rukoili: "*Isä, minä kiitan sinua, että olet kuullut minua. Minä kyllä tiedän, että sinä kuulet minua aina, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä sanon tämän, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut.*" (Joh. 11:41-42) Suuri kiitoksen aihe on se, että meillä on sellainen taivaallinen Isä, joka aina haluaa kuunnella omia lapsiaan. Rukous on yhteyttä Jumalaan ja on

suunnaton etuoikeus, että Kristuksessa vanhurskaaksi luettu mutta itsessään edelleen syntinen uskova saa avata koko sydämensä Jumalalle eikä hänen tarvitse salata mitään ei hyvää eikä pahaa. Jumalan olemus tällaisena kuulevana Isänä on valtava kiitoksen ja ylistyksen aihe.

Viiden tuhannen ruokkimisihmeen yhteydessä Jeesus kiitti ja siunasi viisi leipää ja kaksi kalaa niin, että niistä riitti kaikille. (Joh.6:23) Uskovalla kristityllä on siksi myös kaikki syy päivittäin joka aterialla kiittää Herraa saamastaan jokapäiväisestä leivästä. Ei ole niin pientä lahjaa, ettei siitä kannattaisi kiittää, koska Antaja on itse Herra Jumala.

Jeesus ylisti Isää myös siitä ilmoituksen lahjasta: *Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä, että olet salannut nämä viisailta ja älykkäiltä mutta olet ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt. Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu kuin Isä tiedä, kuka Poika on. Eikä sitä, kuka Isä on, tiedä kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."* (Luuk. 10:21-22) Meille ilmoitus siitä, millainen Jumala on, on annettu Raamatussa, joka on Pyhän Hengen kirjoittamaa Jumalan sanaa. Joka kerta kun avaamme sen, meillä on kaikki syy kiittää siitä etuoikeudesta, että saamme siinä kuulla Herran äänen ja katsella Jumalan kirkkautta Kristuksessa.

Ennen Getsemanen rukoustaistelua ja ristin kärsimystä ja kuolemaa Jeesus asetti ehtoollisen: *Jeesus otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee."* Sitten hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi heille sanoen: *"Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni."* Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: *"Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän edestänne."* (Luuk. 22: 17-20) Ehtoollinen on kiitosateria Jeesuksen kärsimisestä ja kuolemasta meidän syntiemme sovittajana. Vaikka sen nauttimisessa muistamme Hänen kuolemaansa, teemme sen kiittäen, sillä siinä meille on täysi anteeksiantamus ja armo.

Pelastuksen päämäärä

Se on juutalainen, joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Hän saa kiitoksen, ei ihmisiltä vaan Jumalalta. (Room. 2:29) Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta. (1. Kor. 4:5) Käsittämättömän suurta armoa on se, että Jumala itse on kiitollinen. Vaikka kaikki se mitä pelastetut ovat ja mitä Pyhä Henki heidän kauttaan vaikuttaa on pelkkää Jumalan armoa, Jumala silti antaa kiitoksen niille ihmisille, jotka ovat ottaneet Hänen pelastuksensa vastaan ja toimineet Jumalan nimen kunniaksi palvelen rakkaudessa Jeesusta.

Pelastuksen ihmeellinen päämäärä on lopulta se, että Jumalan yksipuolista armosta taivaallisen kirkkauteen pelastetut antavat Jumalalle kunnian, ylistyksen ja kiitoksen: *Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa. Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mu-*

kaan, armonsa kirkkauden ylistykseksi.... että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi.... Pyhä Henki, on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi hänen kirkkautensa ylistykseksi. (Ef. 1:3-6,12,14) Jumalan pelastussuunnitelman päämäärä on siis, että uskoon tulleet ja perille päässeet koko iankaikkisuuden kiittäisivät ja ylistäisivät Jumalaa. Mitään sen ihanampaa osaa ihmiselle ei voi olla, kuin kiittää ja ylistää ihmeellistä Isää, teurastettua Karitsaa Pyhässä Hengessä. Siksi on mitä luonnollisinta, että uskova kristitty jo täällä ajassa oppii tuntemaan Jumalaa niin, ettei voi olla kiittämättä ja ylistämättä Häntä jo nyt ajassa. Seurakunnan yhteinen jumalanpalvelus on tarkoitettu myös ja ennen kaikkea paikaksi, jossa yhdessä ylistetään Kristuksen kanssa Isää. *Jeesus sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä".* (Hepr. 2:12)

Miksi siis kiitämme?

Kiitämme siksi, että Jeesus haluaa meidän kiitoksemme, palvontamme ja ylistyksemme. Jeesus iloitsi Mariasta, joka viipyi Hänen jalkojensa juuressa. Voimme ilahduttaa Jeesusta kuuntelemalla Häntä. Hiljaiset hetkemme eivät ole siis vain meitä itseämme vaan myös Jeesusta varten. Samainen Maria vuodatti kalleimman omaisuutensa, nardusvoiteen Jeesukselle. Mekin voimme ilahduttaa Jeesusta antamalla parastamme Hänelle. Se on kiittämällä ja ylistämällä Häntä. Jeesus ilahtui Marian lahjasta niin paljon, että määräsi hänen rakkauden osoituksensa kerrottavaksi kaikkialla maailmassa, missä evankeliumia julistetaan.

Mitä kiitos ja ylistys on?

Vaikka kiitosta ja ylistystä ei voi erottaa toisistaan, niin kuitenkin kiitoksessa painotus on siinä, millaisen arvon annamme sille, mitä toiselta tai Jumalalta saamme. Ylistyksessä taas on enemmän kyse siitä, että kerromme toiselle tai Jumalalle, millainen hän on, miten suurenmoinen persoona Hän on.

Kiitos on rakkauden osoittamista. Se on sitä tietysti myös ihmissuhteissa. Kiitoksella arvostamme toisia ja kohotamme heitä. Suhteessa Jumalaan kiitos ja ylistys on paikka, jossa Pyhä Henki täyttää omiaan:

Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. (Ef. 5:18-20)

Kiitos on myös uskon ilmaus. Kun Jeesus paransi 10 spitaalista, vain yksi parannetuista, joka oli samarialainen, palasi kiittämään ja ylistämään:

Niin Jeesus kysyi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?" Ja hän sanoi miehelle: "Nouse ja mene. Uskosi on pelastanut sinut." (Luuk. 17:17-19) Muutkin 9 kyllä paranivat sairaudestaan, mutta vain Jeesuksen luokse palannut pääsi osalliseksi myös Jumalan tuntemisesta ja pelastuksesta terveyden lisäksi.

Kiitosaiheita

Kiitoksen vastakohta on kateus. Molemmat lähtevät liikkeelle siitä, että ihmisellä on hyvä arvostelukyky. Hän tajuaa, mitä arvokasta toisessa on tai toinen omistaa. Kateellinen himoitsee sitä itselleen ja on tyytymätön ja vihainen sekä lähimmäiselleen että Jumalalle siitä, ettei hänellä ole sitä. Kiitollinen näkee myös toisessa olevan ar-

vokkaan ja tajuaa, että Jumala on antanut sen ja alkaa kiittää ja ylistää Jumalaa. Jos elämästämme joskus näyttäisi siltä, että meillä ei olisi juuri mitään kiitoksen aiheita, silloin kannattaa ruveta kiittämään Jumalaa siitä hyvästä, mitä Hän on muille tehnyt. Silloin ei kiitoksen aiheista ole puutetta.

On tärkeää oppia kiittämään siitä, mitä olemme saaneet Jumalalta tai muiden ihmisten kautta Jumalalta. Uskovan on siksi hyvä masentuneenakin alkaa laskemaan, mitä hyvää Herra on menneisyydessä tehnyt ja mitä Herra yhä tekee. Siihen antaa hyvän vinkin Psalmi 103, jossa ahdistettu Daavid alkaa puhua itselleen, omalle sielulle, muistuttamalla Herran teoista. Itse asiassa hän julisti omalle sielulle evankeliumia:

Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeään. Ylistä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt. Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi. Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella... (Ps. 103:1-4)

Tärkeä aihe, johon uskovan tulee jatkuvasti palata, on hänen oma pelastumisensa, uskon tulonsa ja Jumalan lapseksi pääsemisensä. Mitään suurempaa ihmettä ei ihmiselle voi tapahtua kuin hänen uudesti syntymisensä. Siksi siitä saa kiittää koko elämänsä ja vielä taivaallisessa kirkkaudessa saamme siitä kiittää Teurastettua Karitsaa, joka hankki meille iankaikkisen elämän. Sain aikanaan kuunnella enemmän kuin 100 kertaa pastori Itoon puheita erityisesti toimiessani hänen tulkkinan. Vain kaksi kertaa muistan, ettei hän olisi kertonut omaa todistustaan pelastumisestaan. Paavalinkin uskon tulo on rekisteröity Uudessa testamentissa ainakin seitsemän kertaa lyhyemmin tai pitemmin. Pelastus on Jumalan armon ihme, jota saamme aina ihmetellä.

Vaikka moninaisissa kiusauksissa uskomme saattaa horjua, meillä on aina oikeus palata Jumalan Sanan pettämättömiin lupauksiin pelastuksemme varmuudesta. Siihtä saamme jatkuvasti kiittää Vapahtajaamme. Jeesus valmisti Golgatalla ja ylösnousemuksen aamuna pelastuksemme. Sen lisäksi Hän ilmoitti sen meille:

Minun lampaani kuulevat minun ääneni. Minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä. (Joh. 10:27-29)

Uskovan kiitosaiheisiin kuuluvat myös ahdistukset. Toki ne ovat raskaita kokemuksia, mutta Herraan turvaava tietää, mihin häntä niillä johdatetaan:

Me kerskaamme myös ahdistuksista, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa. Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. (Room. 5:3-5)

Kokemus Jumalan rakkaudesta ei rajoitu vain hyviin hetkiin vaan koetusten keskellä Herra paljastaa oman läsnäolonsa jopa syvemmin kuin ns. hyvinä aikoina. Kaikissa koetuksissa Herran oma tietää lisäksi, että Herra toimii pelkästään hänen parhaakseen:

Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut. (Room. 8:28)

Temppeleissä kiittävät lapset

Tekstissämme temppeleissä Jeesuksen ympärille kokoontuneet lapset näkivät parantamishmeit, jotka Jeesus teki ja alkoivat kiittää ja ylistää Häntä. Lapset eivät ylistäneet siitä, mitä heille itselleen oli tapahtunut vaan siitä, mitä Jeesus teki toisille. Usein väitetään, että puhtainta iloa on vahingonilo, mutta todellista iloa on saada seurata Jeesuksen pelastavia ja parantavia tekoja toisten ihmisten elämässä. Mutta lopulta lasten laulu muuttui ylistykseksi siitä, kuka ja millainen Jeesus oli: ”Daavidin Poika!”

Sitä mukaan kuin sinulle alkaa valjeta, miten suuri ja ihmeellinen Herra sinulla on, ylistykselläsi ei ole rajoja, vaikket ehkä hyvinkin ahdistavassa elämäntilanteessa et saisikaan itsellesi mitään erityistä apua. Viime kädessä sydänemme syvin kaipaus täyttyy vasta, kun saamme nähdä, millainen Herra itse on. Täällä ajassa ylistyksemme on toki vajaata, mutta se nousee Herran kasvojen katselusta. Ne näemme nyt Raamatun peilistä, mutta lopulta kasvoista kasvoihin:

Nyt näemme kuin kuvastimesta, himmeän heijastuksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. (1. Kor. 13:12) Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Miten kiitetään?

Kiitos nousee siitä, kun saamme osaksemme jotain arvokasta. Silloin on luonnollista sanoa ”Kiitos” silloinkin, kun meillä ei ole erityisen kiitollinen mieli. Sitä mukaan kuin havaitsemme niitä pieniä ja suuria kiitoksen aiheita, joita päivittäin Herralta ja toisilta ihmisiltä saamme, voimme lausua niistä kiitoksen Jumalalle. Mitä enemmän sanomme kiitoksemme, sitä suuremmaksi yleensä kasvaa kiitosmieli.

Ihmisten kiittämistä on myös se, että puhumme heistä ja heidän toiminnastaan hyvää. Kiitämme myös antamalla lahjoja ja elämällä ja toimimalla toisten hyväksi. On sanottu, että ”lähetystyö on kiitostamme Golgatasta”:

Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet. Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös. (2. Kor. 5:14-15)

Viime kädessä kokoihmiselämän mielekkyys ja tarkoitus kulminoituus siihen, mitä tai ketä haluamme elämässämme kiittää ja kirkastaa. Elämässä ei ole niinkään tärkeää, mitä teemme, vaan se kenelle teemme sen, mitä teemme. Jos jokainen tekomme on suunnattu Jeesukselle, ei ole mitään niin pientä asiaa, joka ei olisi merkityksellistä:

Mitä teettekin, tehkää se sydämestänne niin kuin Herralle eikä ihmisille. Tehän tiedätte, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette Herraa Kristusta. (Kol. 3:23-24)

Milloin kiitetään?

Emme kiitä vain silloin, kun meillä on kiitosmieli. Kun saamme joltakulta ihmiseltä jotain arvokasta, kiitämme aivan riippumatta siitä, millainen mielialamme sattuu olemaan. Kiitosmieli tulee sen seurauksena, että kiitämme eikä päinvastoin. Ratkaisevaa on pitää silmänsä auki ja nähdä Herran teot elämässämme.

Jos kiität Herraa ääneen, niin puheesi muuttaa asenteesi, tunteesi ja päiväsi. Uskontunnustuksen ääneen lausuminen on ylistystä Jumalan olemuksesta. Samalla se lujittaa sydämemme uskoa:

Jos sinä siis tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut, sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään." (Room. 10:9-11)

Kiitä ja ylistä Herraa joka aamu. Sano Hänelle: "Olet minulle rakas."

Kuka saa aikaan kiitoksen?

Mikä saa uskovan kiittämään? Kiitos ja ylistys on Jumalan Pyhän Hengen työtä uskovan sydämessä. Herra asuu kiitoksen ja ylistyksen keskellä, ja Hän haluaa jokaisen omansa mukaan siihen kuuroon. Kiitos ja ylistys on toisen korottamista, toiselle antamista, siis rakkautta. *"Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainoan Poikansa..."* Taivaan kirkkaus on täynnä kiitosta ja ylistystä, koska taivas on täynnä rakkautta. Ylistyksessä ilomme täyttyy, se on kappale taivasta maan päällä.

Herra siis saa aikaan sen, että sinä kiität ja ylistät, sillä kaikki aito rakkaus tulee Häneltä. Sinun elämäsi voi koitua Herran kunniaksi.

Ketkä kiittävät ja ylistävät?

Tekstissämme lapset ja imeväiset kiittivät ja ylistivät. Herra otti myös ylistyksen vastaan ja arvosti sitä. Vain nöyrät kiittävät, vain ne, jotka saavat avun tarpeensa. Nöyryys on itsensä oikein arvioimista Jumalan ja ihmisten edessä. Vain oman syntisyytensä tajunnut ja armon saanut ymmärtää kiittää pelastuksen ihanuudesta. Pummit eivät kiitä, eivät myöskään itseriittoiset, jotka sanovat: "Itsehän minä olen nämä ansainnut." Mikä ei ole kiitosta, siinä on arvostelua, ylpeyttä, kateutta, syntiä. Koko kristityn vaelluksen tulee olla luonteeltaan kiitosta. "Ellette tule lasten kaltaisiksi, riipuvaisiksi, tarpeensa näkeviksi, ette voi päästä Jumalan valtakuntaan – kiitoksen ja ylistyksen valtakuntaan."

Mitä Herra saa kiitoksella aikaan?

Jeesus osoitti, että kiitoksessa on myös voima, jonka Jumala valmistaa. Jeesus viittasi Psalmiin 8: *Lasten ja imeväisten suun kautta sinä ilmaiset voimasi vastustajiesi tähden, vaientaaksesi vihollisen ja kostonhimoisen.* (Ps. 8:3) Kiitos on voimaa, joka saa häpeään pilkkaajat ja vihamiehet.

Hyvä esimerkki siitä on Paavalin ja Silaksen vankeus Filippissä. Heidät oli ruoskittu selkä verille ja heitetty vankilan syvimpään tyrmään jalkapuuhan. Mutta mitä he tekivät kipujensa keskellä? He veisasivat kiitosta ja ylistystä Herralle. Herran voima ympäröi heidät sillä seurauksella, että vanginvartijan perhe tuli uskoon ja pelastui. (Ap.t. 16)

Eräässä laulussa lauletaan: "Kiitosvirrten säveleitten tieltä pahat enkelitkin pakenee." Kiitoksella voidaan voittaa viholliset eli saada heidät sisälle Jumalan valtakuntaan ja pelastukseen.

Esimerkki Japanista – Machimoton ylistys pastori Itoon kertomana

Oli kesä vuonna 1930. Olin vasta valmistunut teologisesta tiedekunnasta ja aloittanut evankelioimistyön Osakassa. Eräänä päivänä sai puhelun Machimoto -nimisen nuorukaisen äidiltä.

- Pastori, poikani on juuri viety sairaalaan, sillä hän on saanut pahat palovammat eri puolille ruumistaan. Hänen tilansa on erittäin kriittinen. Voisitteko rukoilla hänen puolestaan.

Nuorukainen oli kotoisin Kagoshimasta Kyusuulta. Hänen Osakassa asuvalla veljellään oli moottorikorjaamo. Machimoto halusi opiskella, mutta perhe oli köyhä, joten hän oli tullut veljensä korjaamoon töihin ja kävi samalla iltakoulua. Sinä päivänä hän oli ollut korjaamassa autoa, mutta kipinä oli aiheuttanut bensiiniräjähdyksen. Hän oli kautta koko ruumiinsa saanut pahoja palovammoja.

Kiiruhdin sairaalaan. Kun saavuin potilashuoneeseen, hänen koko ruumiinsa oli ympäriinsä siteisiin käärittynä. Tilanne oli äärimmäisen vakava. Kun olin vasta evankelioimistyötä aloittamassa, hätäännyin enkä oikein tiennyt, miten tällaisessa tilanteessa voisi lohduttaa kärsivää. Menin hänen viereensä. Hänen äitinsä ei ollut kristitty, mutta koska hän tiesi poikansa saaneen kasteen seurakunnassamme ja toimineen aktiivisesti nuorten piirin vastuunkantajana, hän oli soittanut minut paikalle. Äiti kääntyi poikansa korvanjuureen ja kertoi, että pastori Ito oli saapunut. Siteiltä poika ei kyennyt näkemään, vaikka silmät olivatkin auki. Hän lausui:

- Kiitos pastori Ito, kun tulit minua katsomaan.

Kun surkuttelin hänen karmeata tilaansa, hän sanoi:

- Pastori, laula halleluja!

Halleluja tarkoittaa Jumalan ylistämistä. Kokemattomana pastorina olin ällikällä lyöty. Miten näin onnettomassa tilassa voisi ylistää Jumalaa. Pikemminkin kai olisi ollut kiusaus kirotta Jumalaa. Mutta nuorukainen pyysi minua laulamaan ylistystä Herralle. Se kertoo, miten ihana ja suurenmoinen on Kristuksen pelastaman asema.

Heti ei mieleeni tullut mitään virttä, jossa halleluja olisi esiintynyt. Mutta sitten muistin sunnuntai-iltojen evankelioimiskokouksissa käyttämämme laulun:

Olen Herrassa ja sydämeni iloitsee.

Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.

Halleluja, halleluja!

Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.

Sitä olimme usein laulaneet. Niin lauloin hänen korviensa vieressä siitä, miten Jeesus täyttää sydämemme ilolla. Kun emme elä ihmisten vaan Jumalan edessä, sydämemme löytää syvimmän tyydytyksen. Halleluja! Ylistämme Jumalan armoa.

Laulaessani omakin sydämeni liikuttui. Kun sitten katsoin hänen huuliaan, huomasin, että hänhän hyräili minun mukani. Kuolemaisillaan hän lauloi kiitosta Herralle. Neljäs säkeistö kuuluu:

Herran johdattava käsi on luja.

Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa.

Halleluja, halleluja

Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa

Oli ajallinen elämämme millaista tahansa, lopulta pääsemme perille Jumalan ihmeelliseen taivaalliseen valtakuntaan.

Kun laulu oli päättynyt, hän yllätti minut pyytämällä: - Etkö voisi laulaa vielä virren 'Jätä itsesi Herran käsiin'?

Kristityn elämän ihanuus alkaa Jumalan ylistämisellä. Suurenmoinen voitto on sitten, että saa jättää kaikki asiansa Herran käsiin.

Niin sitten lauloin virren. Siinä pyydämme, että Herra ottaisi meitä kädestä kiinni ja kuljettaisi oman tahtonsa tietä. Olkoon tie kuinka tuskallinen ja kivinen tahansa, haluamme kulkea Hänen tahdossaan. Anomme, että Herra antaisi meille sellaisen maljan kuin hän hyväksii näkee. Oli se katkera tai makea, suostumme siihen.

Tätäkin virttä Machimoto hyräili yhdessä minun kanssani. Olin todella hämmästyneet ja liikuttuneet.

Yleensä hänen saamansa suuruusluokan palohaavat johtavat kuolemaan, mutta hän jäi henkiin ja pääsi lopulta kotiin sairaalasta. Mutta palovammojen vuoksi hänen vasen kätensä ja jalkansa eivät enää toimineet. Hän jäi pysyvästi vammaiseksi. Hän palasi myös seurakunnan yhteyteen eikä missään vaiheessa ilmaissut minkäänlaista katkeruutta siitä, että joutui viettämään vammaisen elämää. Päinvastoin hän toistuvasti kiitti Jumalaa.

Pari vuotta sen jälkeen pastori Toyohiko Kagawa aloitti ”Miljoona sielua Kristukselle” -nimisen liikehdinnän. Evankelioimiskampanjaa valmisteltiin seurakuntien välisellä kolmen päivän rukoukokouksella. Ensimmäisenä iltana puheen jälkeen juontaja kehotti paikalla olijoita rukoilemaan vapaasti. Ensimmäisenä äänensä korotti Machimoto rukoukseen:

- Taivaallinen Isä, kiitän sinua! Sinä rakastat Japania ja olet nostattanut tämän liikkeen, jossa tavoitteemme on miljoonan ihmisen pelastuminen. Toissa vuonna menetin palovamman vuoksi vasemman käteni ja vasemman jalkani toimintakyvyn, mutta kiitos Herra, että oikea käteni ja oikea jalkani, silmäni ja korvani yhä toimivat. Haluan antaa ne sinun käyttöösi. Jos jotenkin voit käyttää minua pelastumattomien miljoonien hyväksi, niin johda minua tahtosi mukaan.

Tuon rukouksen myötä kokoontuneiden ylle laskeutui väkevä Herran läsnäolo ja rukouksen Henki. Saimme kaikki rohkaistuneina lähteä eteenpäin. Halleluja Herralle laulava ja tiensä Herran käsiin laskeva usko on ihmeellinen lahja. Machimoto sai vielä elää muutamia vuosia, ennen kuin pääsi Herran luo. (1930)

Kutsu

Tunnetko jo Herran? Jos tunnet, niin kiitä! Kiitä ja ylistä hiljaa ja ääneen! Kiitä Häntä puheillasi ja teoillasi! Anna kiitos Hänelle, niin tulet näkemään Herran voiman vaikutuksen elämässäsi. Jos etsit omaasi, saat elää köyhydessä. Herra kutsuu sinua kiitoksen valtakuntaan.